

PROVAS je pro Vás.
Pro všechny ty, kdož
chtějí být v obraze.
Jako symbolický
provaz svazuje
všechny lidi
se stejným zájmem,
se zájmem
o naše údolí.

PROVAS

INFORMAČNÍ OBČASNÍK PODBRDSKÉHO ÚDOÍ

Co chcete číst?
Napište nám to!
Napište nám to na
lístek, označte
zřetelně názvem
PROVAS a vhod'te
do naší schránky
na Obecním úřadě.
Děkujeme.

ZDARMA

15. LISTOPADU 2003

ROČNÍK I, ČÍSLO 11

Vážení čtenáři!

Známý pražský spisovatel Franz Kafka napsal mimo jiné knihu, která se jmenuje Proměna a která vypráví příběh člověka jménem Řehoř Samsa. Panu Samsovi se stala taková neobvyklá věc: to se jednou ráno probudil a zjistil, že už není člověk, protože se přes noc z neznámých důvodů proměnil v obrovského brouka. Tu kulčku jsem nečetl, takže nevím, jak to s ním nakonec dopadlo, ale co jsem tak slyšel, moc ho tenhle životní zvrát nepotěšil, ze své výjimečnosti nedokázal nic vytěžit a celý příběh vynnívá smutně až depresivně. Když vyloučím možnost, že se Řehoř Samsa stal broukem v Americe, nevidím žádný důvod k pesimismu. Dohře, stal se z něj brouk, ale i život v ohitincovém krungři a s krovkami na zádech musí přece mít své příjemné stránky! Každý vás přátelsky oslovuje „brouku“. Podarí se snad někomu nasadit vám brouka do hlavy? I kdyby, lehe to vyřekáte, o broucích víte všechno. Jediné, co potřebujete k zajištění živobytí je malá lucernička. Pak už si jen lítáte po nocích a můžete si vesele broukat. Ale to nejlepší – sotva se na podzim ochladí, zateplíte chaloupku (stačí trochu mechu) a spíte a spíte, zatímco lidem nastává nepřítomné období plné shonu a rozčilování. Musí totiž ještě před zimou urvat, co se dá: jablka ze stromů, kapry z rybníků, zrající a brambory z polí. Obchodníci se potýkají s odvěkým problémem, jak naučit lidi myslet více dopředu (vždyť Vánoce už jsou skoro za dveřmi), policisté následně propadají panice a shánějí peníze na dárky všemožnými způsoby, včetně propagace pohybných hudebních skupin. A co dělá brouk? Brouk spokojeně spí. Jenom jednou za měsíc si na chvíli rozsvítí lampičku a přečte si Provas...
Jiří BOLINA

Podzim bývá ve znamení pečených brambor na ohýnku z bramborové nati a pouštění vlastnoručně zhotovených a malovaných papírových draků. Taková i koupení draci krásli! nebo nad vížinským hřištěm během 4. ročníku drakiády.
Foto J. KOZÁK

Plyn nemůže do Osova

VLASTNÍCI POZEMKŮ ZAMÍTLI NAVRHOVANÉ TRASY

Podbrdsko - První seřízení k plynofikaci Podbrdská druhé etapy se konalo ve čtvrtek 5. listopadu na stavebním odboru Městského úřadu v Hostomicích. Zástupci Českomoravské plynárenské a mikroregionu Horymír probírali situaci kolem výstavby druhé etapy plynofikace podbrdského údolí.

„Problémů je několik,“ říká osovský starosta a zatím ještě předseda svazku Horymír Zdeněk Veverka. „Původně měla jít hlavní trasa plynovodu z Vižiny do Osova podél cesty. Majitelé pozemků však odmítli s průchodem dát souhlas. Nevím sice proč, asi se domnívají, že by to narušilo nějak jejich hospodaření, ale je to jejich právo. Proto byla zahájena jednání s cestáři, aby plynovod mohl vést krajem silnice, stejně jako je to navrhováno v obcích.“

Dalším problémem může být současná cena plynu a tím i zájem o zavedení přípojky. „Od prvotního průzkumu zájmu, ze kterého vyházel projekt,“ pokračuje Veverka, „uplynula dlouhá doba a ceny šly několikanásobně nahoru. Také podmínka pro poskytnutí dotace, aby bylo plynofikováno 90% domácností je tvrdá.“ Podle Veverky však stát podmínku snížil na 50%. Dělat další průzkumy mezi lidmi však teď nemá smysl. „Dnes mi dotyčný řekne, že chce plyn, ale není to závan. Za rok se změní jeho sociální situace a nebude si ho moci dovolit. Nebo prostě jen změní názor,“ končí Veverka.

Pokud vše půjde podle plánu, mělo by stavební

řízení proběhnout do jara a pak už se může začít stavět. Stavební firma by mohla začít plošnou plynofikaci v obcích a po sklizení úrody z polí provést propojení obcí. Trasa plynovodu je navrhována z Podbrd do Osova a odtud jednodílná ramena do Chlumce, do Skřípky a přes Nové Dvory do Lážovic. Neuměly počítají s vlastním projektem.
Josef KOZÁK

Horymír zasedal a volil předsedu mikroregionu

Podbrdsko - Novým předsedou svazku podbrdských obcí Horymír se stal svinářský starosta Vladimír Roztočil. Rozhodli tak zástupci obcí na svém zasedání ve čtvrtek 13. listopadu 2003 v Osově.

„Pokusím se rozjet hlavně komunikaci mezi jednotlivými zástupci obcí a vytipovat akce a projekty, které by se daly realizovat,“ řekl po zasedání Roztočil. „Hlavní je teď druhá etapa plynofikace a rozvoj cestovního ruchu.“

Místopředseda Horymíra se stali Jaroslav Rouda z Velkého Chlumce a Zdeněk Veverka z Osova.
(JoK)

Nad vížinským hřištěm létali papíroví draci

Vižina - V sobotu 25.10. se na vížinském hřišti konal již 4. ročník drakiády. Zúčastnilo se jí rekordních 22 místních i přespolních dětí se svými draky. Draci byli nejrůznějších velikostí a tvarů, někteří vlastnoručně vyrobeni, jiní zakoupeni v obchodě. Nejvyšší létal drak Veronice Jandusové, Jiříkovi Hušnerovi a Tomáškoví Plecitému. Protože děti neodradilo ani větrné a studené počasí, byly všechny odměněny sladkostmi od SDH Vižina a zahřály se teplým čajem. Většina dětí s rodiči zůstala a pozvubudila fotbalisty v důležitém utkání.
(Jf)

Osovský farář pokřtil nově opravený křížek

Vižina - Těto výjimečné události, která byla spojena s posvícenskou nedělí, se zúčastnilo na 50 lidí různého věku. Všichni se sešli u kapličky, která byla slavnostně vyzdobena a nově upravena. Pod vedením osovského faráře P. Krzysztofa Drzazgy přešel průvod ke zřerovovanému křížku, který byl slavnostně vysvěcen. Pan starosta byl upřímně šťasten, že se lidé dustavili v tak hojném počtu.
(Jf)

Parlament České republiky,
podvýbor pro heraldiku a vexilologii,
se zobýval žádostí o udělení
znaku a praporu obci Osov,
kterou by měl do konce roku 2003
schválit.

„U hřiště“ se hrálo a zpívalo až do rána

PO STAROPRAŽSKÝCH PÍSNIČKÁCH TŘEHUSKU PŘIŠLY NA ŘADU KYTARY V LOKÁLE

Osov – Sobotní večer 8. listopadu byl v osovské restauraci „U hřiště“ vyhrazen kabaretu zadnotřebské skupiny Třehusk nazvané mu „Třehusk za Prahou“. Aktéři skupiny se převlékli za žižkovské trampy a na jevišti se vydali do hlubokých lesů Brd. To vše za doprovodu staropražských a trampských písniček. Začátek byl sice trochu napjatý, protože ještě v půl šesté byli na sále sokolovny kromě kapely pouze čtyři diváci, ale pak přišli předsedové Fan klubu skupiny Třehusk, Jindra a Josef Jahelkovi a jakoby ostatní diváci čekali někde za rohem, sál se zaplnil v deseti minutách. Po skončení kabaretu představil kapelník Miloš Frýdl všechny členy souboru, „prásknul“ na ně jejich nefesti a na úplný závěr zahrála skupina ještě několik písniček. Skvělý výkon odvedli i dva taneční páry z Liteňské chasy.

Diváci: nešetřili potleskem a sympatií byli oboustranné. „Jste skvělé občanstvo,“ prozradil svůj dojem kapelník Frýdl. „A doufám, že se nevidíme naposledy a brzy se zde setkáme u dalšího z našich kabaretů.“

Osovská kronikářka Marie Plectá byla vystoupením unesena: „Já jsem již s kabaretem viděla poprvé, moc se mi to líbilo. A ten, co to uváděl, byl moc šikovný, vlastně všichni byli moc šikovní,“ opravila se vzápětí.

Va dnach 1.12. až 5.12.2003 provede firma Sample service odběr vzorků vody ze soukromých zdrojů a jejich laboratorní rozbor. Objednat odběr je možné do 28.11.2003 na tel.: 602 248 927 nebo 776 884 586.

Klub Vlasta otevírá

Vížina - Téměř po roce byla nově otevřena stará hospoda „U Rozkottů“ pod názvem „Klub Vlasta“. Noví provozovatelé nám prozradili, že plánují různé akce pro děti i dospělé, se kterými již mají bohaté zkušenosti z jejich bistra ve Skuhrově. To zajistí přivítají děti a ti, kteří se rádi baví a dokáží ocenit snahu druhých k zorganizování děhokoli. Pro své stálé hosty chystají určité výhody v podobě členských karet. V interiéru se toho moc nezměnilo, ale nebude to prý trvat dlouho. Ani sál nezůstane „ležet ladem“ a bude brzy využit (jf)

Mult i velet sledovali napjatě cestu žižkovských traperů do Brd v podání zadnotřebské kapely Třehusk. Foto J. KOZÁK

Program bohoslužeb

16.11.	Osov	15.00 hod.
22.11.	Hostomice	17.00 hod.
23.11.	Všeradice	8.30 hod.
	Osov	10.00 hod.
28.11.	Všeradice	15.30 hod.

„Hráli celé dvě a půl hodiny bez přestávek,“ obdivoval výkon Vojta Linhart. „A hezky.“

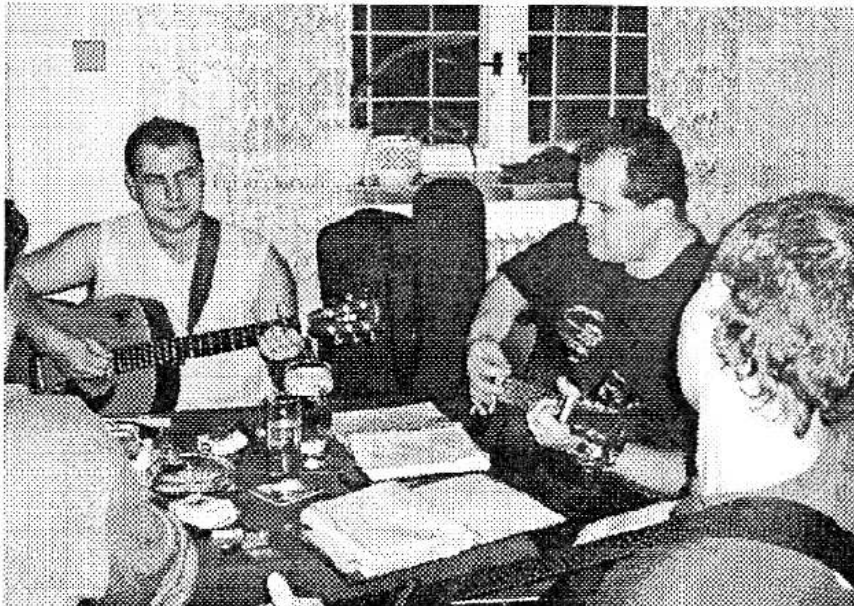
„Je to můj životní příběh,“ řekl o kabaretu osovský starosta Zdeněk Veverka. „Já kluk ze Žižkova jsem se také vydal podél toku Bercounky a nakonec zakotvil v Brdech, tady v Osově.“

Odjezdem Třehusku však hudební večer nekončil. Na sále byli připraveni tři kytaristé z Polné u Jihlavy, bratři Danek, Petr a Pavel a tak si mohl ten, kdo chtěl, přesehnout ze sálu

do lokálu a poslouchat a zpívat s nimi.

Zdena Procházková se svěřila: „Chystali jsme se domů před půlnocí, ale pak jsme zůstali a odcházeli až v půl čtvrté ráno. Kytaristé hráli moc hezky a nejen country, ale i písničky z pohádek a další.“

Kytaristé z Polné hráli do půl čtvrté do rána a podle slov hostinské Marcely Novotné se určité přijedou podívat znovu. Nejspíše v létě, kdy se dá hrát venku u ohně. Josef KOZÁK

Nejen country hrála trojice kytaristů druhou listopadovou sobotu v osovské hospodě. Foto J. KOZÁK

Na svátek zemřelých se scházejí živé rodiny

Osov - „U nás se šlo 16 lidí,“ říká Hana Veselá z Osova. „Taty z tátovy strany, bratrance s rodinami a další příbuzní příbuzných, které ani pořádně neznám. Došli jsem na hřbitov, poseděli, popovídali a zavzpomínali. Je to jeden ze svátků, kdy se rodiny sejdou.“ Že je kolem toho však spousta zařízení a příprav, netřeba dodávat. „Dělali jsme 14 věnečků na hroby,“ dodává Hana. „Pro naši rodinu i pro kamarádky a známé. A bylo potřeba uklidit a něco upéct a uvařit. Bláznila jsem kolem toho celá dva dny.“ (JoK)

V předvánoční soutěži může soutěžit každý

Osov - Stejně jako vloni, chystá se i letos předvánoční soutěž. Soutěžící (malí i velcí) budou postaveni před zdánlivě neřešitelné úkoly, které jim však mohou ukázat cestu k pokladu husitského hejtmana Přibíka z Kalicha. Poklad zde údajně zakopala husitská vojska, když ležela táborem u Lážovic. Propozice přinese v nejbližší době zvláštní číslo listu PROVAS.

Lidé vzpomněli na předky

Svátek Všech svatých připadá na první den v měsíci listopadu a ustanovil ho papež Řehoř IV. v roce 835. V časech velkého pronásledování křesťanů se rozvinul kult mučedníků, jimž papež Bonifác IV. v roce 608 zasvětil římský chrám – Pantheon (původně pohanský chrám všech olympských bohů). Svatými byli později zvaní i ti, kteří sice nebyli mučedníky, ale žili svatým životem.

V katolické církvi uctíváme Svatou trojici – Otce, Syna a Ducha svatého, od 1. století i Pannu Marii, kterou v 5. století koncil v Efezu nazval Bchoroďičkou. Právě jí a všem svatým byl Pantheon zasvěcen. Oni jsou pro nás zářivým vzorem, v nebi se za nás modlí a prodují za nás a my se máme snažit následovat jejich příkladu.

2. listopad je dnem „Památky zesnulých“, či „Vzpomínky na věrné zeměle“ zvaný též „Dušičky“. Svátek se vžil od 10. století a zavedl ho sv. Odillo – opat v benediktinském klášteře

v Clugny ve Francii. Ten nabídl všem klášterům, aby večer 1. listopadu sloužili mši svatou za zeměle řeholníky. Později byl tento zvyk přijat v celé církvi. Katechismus učí, že ve chvíli smrti se lidská duše ubírá na Boží soud. Protože duše mají hříchy, je nutno se od nich oprostit – očistit, a to v očistci. My žijící jim máme pomáhat mši svatou, modlitbami a dobrými skutky nejen v tomto čase, ale po celý rok. Duše zeměleých pak na nás budou myslet v hodině naší smrti. O „Dušičkách“ lidé vzpomínají na své přčky, navštěvují hroby svých blízkých, rozsvěcují na nich svíčky a zdobí je květinami a věnci.

V scuislosti s tímto obyčejem, který dodržuje většina našich spoluobčanů, není bez zajímavosti, že pětina zeměleých v České republice je pohřbena bez obřadu. V Praze je to dokonce celá polovina. Je to rarita, která v ostatních evropských zemích nemá obdoby.

Marie PLECTÁ, P. Krzysztof DRZAŻCA

Konec Rakouska oslavovala v průvodu

MARIE BISKUPOVÁ Z OSOVCE PAMATUJE PRVNÍ REPUBLIKU I RAKOUSKO

Osovec - Sedmdesáté výročí svatby a třiačtyřdesáté narozeniny oslavila letos v listopadu Marie Biskupová z Osovice. Dosud je však velmi fitá. „Babka ví o všem, co se kde šustne,“ říká její vnučka Alena.

„Když se měla moje maminka vdávat, slíbil jí ředitel osovského panství kočár na svatbu. Pak jelo panstvo náhle do Prahy a ředitel zapomněl. Když si vzpomněl, bylo už po svatbě a paní ředitelová napsala mamince omluvnou kartičku. Mám ji schovanou,“ ukazuje Marie Biskupová polorozpadlý čtvereček kartonu s omluvnými větami. Dole je datum: 22. 8. 1909.

„Tatínek byl ze sedmi dětí a když se vrátil v roce 1907 z vojny, dostal od rodičů místo, kde si postavil dům. On i rodiče se tam přestěhovali. Dědeček pak prodal statek, aby mohl vyplatit ostatní děti. Do toho domu si tatínek přivedl maminku a já jsem se v něm 12. listopadu 1910 narodila,“ říká Biskupová, dříve Vinšová.

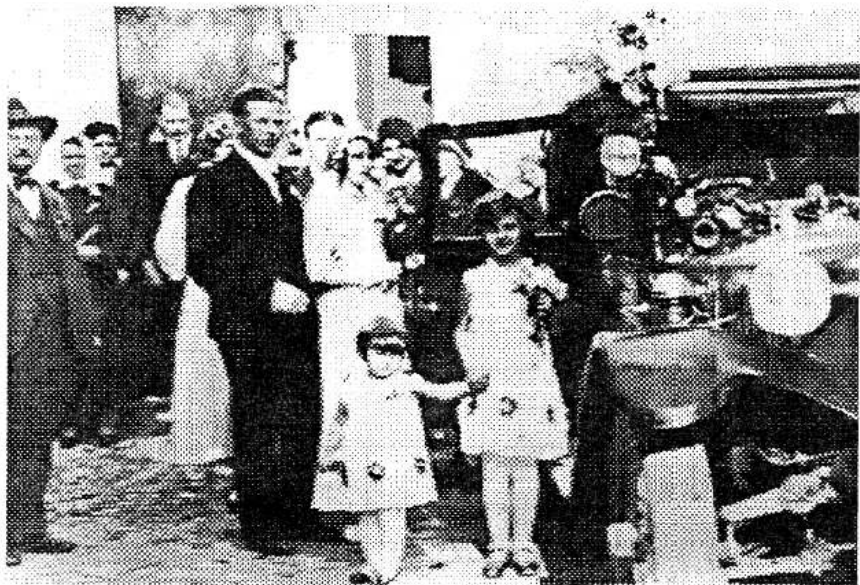
Malou „listopadovou“ Marušku v šesti letech nevzali do školy, musela rok počkat. „Ale to nevadilo,“ tvrdí oslavenkyně. „Já jsem pak udělala rozdílové zkoušky do měšťanky v Hostomícih a všechno dohonila. Ve škole bylo hezky. Když byl v roce 1918 převrat, šly jsme jako družičky procesím do Osova slavit vznik republiky. V čele jel na bílém koni sedlák Kubeš z Nevých Dvůrů. A někdo měl v Osově proslov, ale to si nepamatuji. Ale tancovačka nebyla, protože nebyli muzikanti. Ve válce totiž nesměly být žádné tancovačky.“

Po škole se Marie vyučila švadlenou u své tety Grubnerové ve Chlumci. Po vyučení se musela vrátit zpět do chalupy a pomáhat s hospodářstvím. Mladší bratr se učil, a tak bylo potřeba každé ruky.

„No, a pak jsem se vdala za Václava Biskupa,“ usmívá se pamětnice. „Byl to syn úpravčího črání ze Všeradic. Měl na starosti úpravu trati. Na svatbě nám v říjnu 1933 jezdilo sedm kočárů - auta tenkrát ještě nebyla. Brali jsme se 12. října, o posvícení. Tenkrát bývaly veselky v neděli o posvícení, ne v sobotu jako jsou teď. Svatba byla v jedenáct hodin v kostele a pak jsme jeli do Hostomíci k fotografování. Před svatbou musely být troje ohlášky. Každou ne-

děli jedny, ale někteří vyhlásili všechny troje nejednou. Na svatbu přijela i sestřenice z Prahy a měla sebou větší dceru. A ta nikdy neviděla koně s kočářem a tak jí pan Husák

něm volná jízdenka na dráhu, deputátní uhlí, důchod a dcera Věra,“ posmutní paní Marie. Pro vdovu s dítětem nebyl život žádná slast. Pro dřevo na topení si chodila do lesa.

Na svatbě Marie Vinšové z Osovice s Václavem Biskupem se jezdilo hlavně v kočárech, ale pro novomanžele přijel automobil. Foto ARCHIV

vozil od Nájemníkovice baráku ke kapičce a zpátky.“

Brzy se narodila dcera Věra a pak přišla mobilizace roku 1938.

„Manžel sloužil po mobilizaci v Myjavě na nádraží,“ vzpomíná Marie Biskupová. „Když se 8. prosince 1938 vrátil, přijel v plné výzbroji a dcera ho viděla oknem a povídá, že sem jde nějaký vandrák. Ale když pak vešel do dveří, tak vykřikla: Vždyť to je táta!“

Václav Biskup prožil válku jako výpravčí na nádraží v Berouně.

„Na konci války, 14. května 1945, ho požádal český důstojník o odvoz do Jesenice, protože muž jezdil do práce na motocyklu. Když se pak vracel domů, srazilo ho ruské vojenské auto a druhý den v nemocnici zemřel. Zůstala mi po

„Jednou mi povídá hajný, že když si můžu chodit pro dřevo, můžu chodit i do práce a tak jsem nastoupila do lesa. Vydržela jsem tam až do důchodu,“ říká žena, která už je dvojnásobnou praprababičkou.

„Máme pět generací žen. Já, dcera Věra, vnučka Alena, pravnučka Alena a malá Natálie. No řekněte, kde tohle mají?“

Marie Biskupová sedává v zimě doma u kamen, poslouchá rádio a čte, hlavně vesnické romány. Občas, hlavně v létě, si vyrazí na kousek řeči se sousedy. Pravidelně za ní zajíždí osovský farář a tak jubilanтка má stále přehled o dění kolem sebe. Do dalších let jí přejem hodně zdraví a neutuchajícího životního optimismu a těšíme se na další vyprávění pro PROVAS. Josef KOZÁK

Víte, jak se dá zhasnout Měsíc?

STAČÍ NAJÍT SPRÁVNÝ KLÍČ, SPRÁVNÝ ZÁMEK A VHODNOU DOBU

Osov - Poslední zatmění Měsíce bylo možno vidět druhou nedělí v listopadu. Dvě hodiny po půlnoci zakryla Země úplně a obloha částečně potměněla. Kdo podívanou nestačil nebo snad zaspal, musí si počkat na další zatmění do května příštího roku. Kdysi dávno využívali egyptští kněží zatmění k manipulaci s obyčejnými lidmi. Předpovědi zatmění se však dá v dnešní době využít i jinak.

Rok co rok jezdím v srpnu na dětský tábor. Je to takový ten tábor dříve nazývaný odborářský, pro děti "z ulice". Pro děti co většinou celý rok nechodí do oddílu a vyrazí na 18 dní do lesů, aby se z nich stali zálesáči. Náš tábor je v jižních Čechách a jmenuje se Paprsek. Je to pro mě náipn prázdnin a dovolené.

Tento článek je o kamarádovi, který uměl zhasnout Měsíc. Také o dětech, které přijdou "z ulice" na tábor a některé poprvé vidí třeba koně či krávu. Ale většina z nich opravdu poprvé vidí tmu a slyší ticho (!!!). Myslím to smrtelně vážně. Obloha desítky kilometrů kolem Prahy je

přesvětlená a ticho tam taky není. A tak se může stát, jako dětem jiného kamaráda, že vidí poprvé „živý“ oheň u známých na chalupě a když se noc nachýlí a věčka padají, prohlásí rezolutně: „Tati jdeme spát. Vypni to!“

Kamarád, který zhasnul Měsíc, se jmenoval Zdeněk, řečený Štrougy. Zatmění měsíce tehdy bylo okolo půl třetí ráno. Štrougy s celým osazenstvem Paprsku se vydal na Baronovu louku, což je nádherná louka u Nežárky. Děti už byly vzhůru od jedenácti hodin (23.00) a prožívali svůj „Den navíc“. Ten spočíval v tom, že byl budíček ve 23 hod., následovala snídaně, krátký jakoby dopolední program, kolem půl druhé oběd, ještě kratší polední klid a pak na „Baronku“. Jako první šel Štrougy a nesl starý klíč, který dřívější prostřední kategorie nalezly, podle pokynů samotného barona Gerharda (dobrý duch tábora). Uprostřed louky stojí již od pradávna strom oběšenčí. Podle pověsti se na něm oběsilo několik lidí. Jiný vedoucí Michael, řečený Bažinka, vždy-

ky strom líčil slovy: „Víte, když je někde hezký písečná pláž, tak se tam lidé chodí opalovat, když je někde hezký rybník, tak se tam lidé chodí koupat. No a když je někde hezký strom...“ a nechával děti (byla to kategorie nejstarších), aby si samy domyslely co.

A když jsme všichni v čele se Štrougem došli ke stromu, visel na něm starý rezavý řetěz a mohutný zámek. Štrougy pronesl plamennou řeč o možných i nemožných dětech nebezpečných, zasunul klíč a otočil. A světe div se, za chvíli začal měsíc zhasínat. A zhasínal a zhasínal, až zhasl docela. Štrougy se opět ujal slova a vysvětlil překvapivým dětem nebezpečí starého zámku a záračného klíče. Otočil klíčem zpět, zamkl zámek a klíč zahodil daleko do řeky. Vše se vrátilo do starých kolejí, Měsíc se začal opět rozsvěcet.

Tak takhle to bylo na Paprsku v Jižních Čechách se zatměním Měsíce. V roce 1999 jsme zažili i zatmění slunce. Ale o tom vám povím někdy příště. Josef KOZÁK

Milionová vražda vyhrála literární soutěž

DO SOUTĚŽE DORAZILY TŘI PŘÍSPĚVKY, VŠECHNY ZÍSKALY OCENĚNÍ

Do literární soutěže přišly tři příspěvky. Po dlouhém zvažování se redakce rozhodla odměnit všechny tři. Vyhrát však může jen jeden a tím je zvácní anekdotický pohádkový sci-fi příběh se smutným koncem a literárním poučením nazvaný:

Pohřeb zesnulé knihovnice Dagmar Semecké se koná 27. 5. 2004. Soudní přelíčení se koná 24. 6. 2004. Všechny občany srdečně zveme. Občerstvení zajištěno. Za obec Osov Zdeněk Veverka, starosta.

(Z měsíčníku Provas)

Vražda pro milión

Pro podporu návštěvnosti knihovny podle příběhu knihovnice
Obsah: Z vražda deníku, Útržky z novin Provas, Statistika

1. kapitola

Jedné sychravé soboty jsem se dozvěděl velmi zajímavou věc. Tvářil jsem se na tu velmi udiveně. Dagmara Semeckých někomu půjčila melouna, tedy milion!!! A ten se jí má do čtrnácti dnů vrátit. Sakra, jak já bych ten milionek potřeboval! Dou po mně vymahači. Problém je, že mi nedochází, jak si ten melounek Dáša našetřila. Já jí pořádně neznám. Vobčas jí vidám v neděli, když du pro housky. Povídá si pořád s nějakou paninkou. Už je pátek, zajtra bych moh jít za ní do knihovny. Třeba se mi povede půjčit si ten milion. Ale jestli už ho má zpátky. A teď do hajan. Sobota: TÍK TÍK TÍK TÍK. Cvak. Už je vosum. No klasika. Zuby, snídaně, hajzl /vobčas sprcha/. Du tam. Dobrej den sem řek. "Nenapádně sem se snažil vočhnout, jestli tu má ten melounek. Necháám to vodlezet, pučím si rači nějakou knížku. Huš, máte milion?!! se ptám. A vona povídá, momentálně je vypůjčený, ale příští týden jej vrátí. Sakra, povídám, a vona hned. No. Jestli jej tak nutně potřebujete, mám ještě jeden doma. Přijďte-li odpoledne, ráda vám ho půjčím. No se ví, že sem valil voči a nevěděl sem, co na to říct. Tak sem alespoň kajf. A vona říkala, tak dneska ve čtyři. Zase sem kejf a vodesel. Kurňa, sem tam byl, dopadlo to pěkně blbě.

(Z deníku zemědělece Aloise Sochora)

2. kapitola

Mrtvolcu ve vlastním bytě

Osovec, dne 22. 5. 2004. V č. popisaném 25 byla nalezena dopisovatelka našich novin Dagmar Semecká mrtvá na podlaze, ulučená velbloudem (jedná se o velblouda z balzy z majetku D. S.) Z ověřených zdrojů -JaB-

Prameny zla v Osově II.

Osovec. Bohužel v tomto případě se již nejedná o film natáčený na zámku, nýbrž o hroznou realitu. Odkud se bere zlo, pramení z člověka, který utloukl D. S.? Stopy v domě ukazují na nějakou lidskou zrůdu. Pro Provas -JaB-

Počrností případu D. S.

Mrtvou D. S. našel na podlaze její syn J. S. po návratu z procházky se psem. Dostali jsem se až do domu mrtvě. Nyní krátký útržek komentáře jejího syna: "Bůů. Škyt. Můů. Ááá. Muř. Á. Má. Mé." Jiné podrobnosti jsme nezískali. Rodina se ke smrti D. S. nechce vyjadřovat. JoK. Šokující odhalení. Vrah odhalen!

Osovec. Na základě rozepsaného statistického deníku knihovny nalezeného H. S. byl odhalen vrah D. S. Je jím zemědělec Alois Sochor, který se ocitl pod nátlakem vymahačů peněz. JoK.

Proč rostou houby po dešti

Další z příspěvků do literární soutěže :

Kdysi dávno žila v jedné části brdského lesa ježibaba, ale nebyla to obyčejná ježibaba. Žádná staromódní, co žije v chalupě na kuří nožce nebo v perníkové chaloupce, tahle ježibaba měla naprosto luxusní obydlí. Stůl, dvě židle (ta druhá pro případ návštěvy, která se dostavila většinou jednou za půl století) a řádně vybavená kuchyň s velkou spížírnou plnou zásob na zimu. Ježibaba měla vybraný jídelníček! Jedla převážně housenky, cvrčky, maliny, jahody, borůvky a o nedělich houby. Nejraději měla muchomůrky zelené naložené v octě s trochou šťavnatých bylinek, podle domácího receptu.

Ježibaba měla jako správný houbař v lese tajný palouček, kde rostly ty nejlepší muchomůrky z širokého okolí. Tam chodila pravidelně každé léto a připravovala si zásoby. Jenže jednou, když se dostavila na toto tajuplné místo, nic. Prázdné. Ani houba. Ani stopa po tak milované muchomůrce. Tento rok byla totiž zvláště špatná úroda. Maliny, jahody, borůvky ani cvrčci se letos neurodili. Jediná ježibabina záchrana byly ty houby, které tam nebyly! Co měla chudák ježibaba dělat? Sedla si do mechu a začala prosit. Jenže podhoubí se obměkčit nedalo. „Tudle, až naprší a uschne,“ řeklo. A protože podhoubí vždy dodrží své slovo, narostly houby až po dešti. Tak si ježibaba pochutnala i tento rok.

Tereza BOLINOVÁ

3. kapitola

Statistika Místní lidové knihovny

15. 5. 2004

Počet návštěvníků: 9

Počet výpůjček: 32

Výpis výpůjček: Taylor: Váš pes - Miler: Krtek a maminka - Branald:

Zatímco někteří oslavují podzim pouštěním draků a opékáním brambor, jiní sjíždějí na koloběžkách osovské kupce. Foto J. KOZÁK

Král železnic - Polo: Milion - 20x Večery pod lampou - 5x Čtyřlístek - Bass: Lidé z maringotek - 2x Domov. - P. D. Jamesová: Země prázdných domů.

Meziknihovní výpůjční služba:

Wolfová: Paní Dallowayová. 22. 5. 2004

Počet návštěvníků: 7

Počet výpůjček: 41

Výpis výpůjček: 11x Večery pod lampou - 21x Harlequin - Petiška: Staré pověsti české - Ayme: Červené pohádky kocoura Moura - Ende: Nekonečný příběh - Dorka: 2x - Sůřecha 3x - Eass: Klapzubova jedenáctka - Dřivverová: Už neposlouchám za dveřmi.

Výpůjčka ze soukromé knihovny: Polo: Milion.

Nový čtenář: Alois Sochor.

Jan SEMECKÝ

Jak šla plechovka na vandr

Poslední příspěvek, který dorazil jako druhý, zřetelně a jasně varuje.

Na svých výletech po okolí se stále setkáváme s množstvím odhozeného odpadu u příkopech u silnic.

Jednou se takhle z pytle povalujícího se v kaštanové aleji mezi Osovem a Skříplí vydrápala na svět stará, prázdná plechovka od barvy. Rozhlížela se kolem sebe a je jí divné, kde se tady vzala. Byla překvapena, jak je tady krásně a rozhodla se, že půjde na výlet. Jde a jde, vesele si propěvuje a nedívá se přitom za sebe. Zastaví se u dalšího vyhozeného pytle s odpadky a vidí, jak se z něj škrabe starý a opelichaný štětec. Ahoj, povídá plechovka, nechceš jít se mnou na výlet? Rád, povídá štětec, ale vtom se zarazí. To je hrůza, podívej se za sebe, co jsi způsobila. Plechovka se otočí a ustrne. Všechna ta krása, kterou procházela, je pocákaná od zbytků barvy, které byla dříve plná.

Stromy a květiny chtěly a umřely. To jsem ale nechtěla, povídá plechovka, musíme něco udělat.

Rozhodli se, že napíšou velikým písmem na velkou tabuli: "LIDÉ, VZPAMATUJTE SE A NENIČTE SI PŘÍRODU ODHAZOVÁNÍM STARÝCH NEPOTŘEBNÝCH VĚCÍ. K TOMU NÁM SLOUŽÍ RŮZNÉ KONTEJNERY A POPELNICE. ZACHOVEJTE PŘÍRODU KRÁSNOU A ČISTOU I PRO VAŠE DĚTI A VNOUČATA. Ondra ŠMEJKAL

Hasiči se modlili, aby nedošla voda

PĚT DLOUHÝCH DNŮ TRVALA LIKVIDACE NEJVĚTŠÍHO POŽÁRU V HISTORII SBORU

Osov- „Takhle velký požár, kde byli hasiči pět dní, je vůbec největší v historii sboru,“ říká starosta sboru Josef Chvojka. „Alespoň já nic takového nepamatuji, ani jsem o ničem tak velkém neslyšel vyprávět.“

Na setkání starostů dobrovolných hasičských sborů, které se konalo v sobotu 25. října, byl požár osovského seníku uveden jako jeden ze tří největších požárů z 225 (počítáno do konce října a hodnoceno podle doby likvidace) na území bývalého berounského okresu. Podle Chvojky to uvedl mjr. Stanislav Růžník ze Záchraného hasičského sboru z Hořovic.

A jak to začalo? Josef Chvojka má vše v živé paměti: Bylo úterý 13:45 hodin a Peták, který v seníku opravoval jeřáb přiběhl, že hoří. Tak jsem okamžitě vyjel a na místě jsem viděl, že tohle sami nezvládneme. Požádal jsem proto o pomoc berounské operační centrum.“ Dál to šlo jako na drátkách. Berounská dispečerka vyslala skupiny hasičských záchranářů z Dobříše, Hořovic a Berouna. Zároveň systém Kango vyhlásil poplach i dobrovolným sborům zařazeným do kategorie JPO3.

„V první fázi jsme byli u ohně ve třech, s Vojtou Linhartem a Josefem Skalou. Snažili jsme se zachránit druhou půlku seníku, tu která nehořela. Je tam průjezd a tam jsme stříkali a snažili se nepustit oheň dál.“ Všichni tři se modlili, aby „někdo“ s cisternou a vodou přijel dřív než dojde voda v jejich stříkačce. A vyšlo to. Právě když voda začala docházet objevila se cisterna z Hořovic.

„Hned jsem popadl hadici a běžel k ní,“ říká Chvojka. „A on jakmile mě viděl s hadicema, zapnul čerpadlo a zase jsme měli vodu.“

Chvojkoví, který zajistil dchašení a předání majiteli. Ten by měl zajistit nepřetržitě dvou-denní hlídání a vyklizení zbytků sušiny.

„Polilo mě horko,“ světil se nám velitel zásahu Vlastimil Kroupa. „Bál jsem se, že chytla ta zachráněná část.“
Josef KOZÁK

„Zatím to neudělali a snášina pořád doutná,“ řekl v neděli 19. října Chvojka. „A co s budovou? Bude jí muset vidět statik, ale myslím, že jí to moc neublížílo. Železná konstrukce stojí a střecha je také v pořádku. Ale to si všechno musí rozhodnout Albion, kterému to teď patří. my jsme svou práci odvedli na 100% procent. Nikdo si nestěžoval a velitel zásahu byl s námi spokojen. A tím myslím nejen kluky od nás z Osova, ale všechny dobrovolné.“

Zasažené seno opět vzplálo týden nato v neděli 26. října. Na místo přjel osovští a zásahová jednotka z Dobříše, kam hasebním obvodem Osov patří.

Co je JPO?

Jednotky požární ochrany (JPO) jsou rozděleny do několika kategorií. JPO1 neboli profesionální hasičské záchranné sbory, JPO2 polo-profesionální (dříve závodní), JPO3 sbory dobrovolných hasičů se zásahovou jednotkou, připravenou na pokyn dispečera vyjet k zásahu. JPO4 a JPO5 jsou také sbory dobrovolných, vyjíždějící v dalších sledech. Do JPO3 jsou zařazené v našem okolí jednotky z Osova a Hostomic.

Z redakční pošty

Zajímavý pohled na nedávný požár osovského seníku nám došel z Osova:

Osov – Jako každé lidské svědčivé oči, tak i ty naše se šly podívat ve středu odpoledne na místo, kde pravděpodobně hořelo. Slyšeli jsme sirény hasičských aut i sirény přivolávaných naše osovské hasiče. Místo jsme našli lehce, měli jsme navigátora Martina Cipriána. Přijel k nám na kole a přinesl novinu: „V seníku hoří a je tam spousta hasičů“. Popadli jsme kola a uháněli k místu činu. Trochu jsme se zdrželi u rybníka „Paličák“, sledovali hasiče, kteří odtud čerpali vodu.

U seníku bylo mnoho lidí. S úžasem sledovali sálající oheň olizující střechu plechové budovy. Žár byl tak silný, že nás z toho pálii oči. Hlítk, jímž je budova pokryta, praskal, na některých místech se i roztavil. Viděli jsme hasiče na autem vyzdvíženém žebříku, skoro až na střeše budovy. Pohlídl ho šedoučerný kouř a já jsem kamarádům říkala: „Chudák, ten musí být uzenej“.

Ptali jsme se hasičů, jak dlouho budou oheň hasit. Z jejich úspěšných odpovědí jsme se dověděli pouze „hm, dlouho“. Spíše nás zaháněli do vzdálenějších míst. Dospěl to měli snazší, ti jen prošli a byli u ohně, jim hasiči nic neřekli. A to je prý na světě spravedlnost!

K ohni jsme pravidelně chodili do pátka každý den. Oheň už nebyl tak silný, ale seno stále doutnalo, sem tam něco hořelo. Bratr se konečně dočkal, viděl opravdový zásah hasičů.

Veronika Kočová, Pěťka Kočí

Zpráva policie

Dne 14. října 2003 došlo k požáru ocelokolny-seníku s uskladněným senem v obci Osov. Před požárem v hale pracovali dva dělníci, kteří opravovali mechanickou nakládací ruku sena, u které došlo k přetržení ovládacího lana. Na místě zasahovali hasiči z HZS Beroun a Dobříš a SDH Osov. Způsobená škoda byla odhadnuta na 3 milióny korun. Případ šetří kriminalní policie a vyšetřování v Berouně ve spolupráci s HZS Beroun. Soňa PFEIFFEROVÁ

Pak dorazili berounští se žebříkem a dobříšští s další cisternou.“

Jaký je postup při likvidaci takového požáru?

„Takovýhle požár se musí nechat donořet,“ vysvětluje Josef Chvojka. „Tady jsou větrací šachty, každá má skoro metr hloubku a kdyby tam někdo vjel, tak tam spadne.“

Aby seno dobře hořelo, odkryli hasiči ze žebříků stěny a průčelí seníku a uprostřed seníku umístili tři fukary, které foukaly směrem ke špičce budovy a hnaly oheň a hlavně kouř ven.

„Ten kouř je velmi horký,“ pokračuje Josef Chvojka. „A seno má nízkou zápalnou teplotu. Mohl zapálit i druhou půlku.“

Byl stanoven hlavní úkol zásahu: „Budova musí zůstat stát a nezasažená sušina musí být uchována.“

Od úterka do soboty se na požářišti střídali profesionálové i dobrovolní. Dodávku vody zajišťovali SDH z Litně, Žebráku, Lochovic a Hostomic. Střídala se celá osovská zásahovka. Otec a syn Chvojkoví sloužili přes den a ostatní podle domluvy v noci. Celou noc u ohně a pak do práce, Vojtěch Linhart, Josef Skala, Tomáš Culek, Lukáš Vaňata, Jan Skala.

V sobotu 18. října předal velitel zásahu V. Kroupa z Dobříše celou akci starostovi Josefu

Hubertova jízda ukončila jezdeckou sezónu

PO ORIENTAČNÍ JÍZDĚ I ZKOUŠCE V PARKURU NÁSLEDOVAL SOUD A ZPĚV

Dvůr Trnová - Dne 11.10.2003 se jako každý rok konala Hubertova jízda na koni. V této jízdě byl zahrnut orientační závod na čas a pokročilí a zkušení jezdci prošli i zkouškou v parkuru do výšky překážek 90 cm.

Ráno všichni vyčistili koně a děti upravily jízdnáru. Mezitím se trenérka paní Kalistová vydala do lesa vyznačit trasu pro orientační závod, cesta od startu byla vyznačována zelenými praporky, dřevěnými a kamennými šipkami. Cesta zpět se poznala podle černých praporků. Vše muselo být připraveno do 10 hodin dopoledne.

V 10.30 hodin vyrazila první skupina do lesa. Cesta vedla po louce, na níž se klusalo, potom se šlo k potůčku a dále se pokračovalo už jen krokem do strmého kopce. Když se kopec zmírnil, mohlo se opět klusat.

Další úsek cesty vedl po zarostlé pěšince u ohradníku s malými stromky. U dřevěné šipky se zahulo doprava, a dále se pokračovalo přes dva potůčky vedle louky. Stále nám lemoval zelený praporek. Po chvíli klusání jsme doklusalí ke krmelci, dále se cesta vlnula po vyježděné cestě pokryté listím, ale potom se cesta pro bezpečnou jízdu začala zhoršovat. Prošlo se dubovým lesíkem na cestičku a podle zelenočerného praporku jsme věděli, že jsme téměř v polovině trasy. Ale napřed se musel

sejít kopec, projít potůčkem, a pak hurá po louce do statku! Nejlepší čas byl 24 minut, který bezchybně projela první skupina.

Parkuru se zúčastnilo přibližně deset jezdců a koní. Nejdříve parkur prošli dva hřebci, kteří se vystřídali s pěti kobyčkami. Až na malé výjimky z řad zkušených dospělých všichni úlo-

hu zvládli. Po sedmé hodině večerní následoval soud, ve kterém se posuzovaly chyby jezdců, jak v orientačním závodě, tak i v parkuru. Děti za chyby zaplatily dobrotami pro spolujezdce i soud. Náročný den se zakončil chvílí hry na kytaru, zpěvem a konečnou radostí, že se vše podařilo. Pavla KOČOVÁ

Kolem padesáti lidí se šlo u vižinské kapličky v neděli 26. října při svěcení nově opraveného křížku (viz strana 1)

Foto J. KOZÁK

Podbrdy na Internetu

Podbrdy - Vlastní webové stránky má obec Podbrdy. Dozvíte se z nich základní body o historii a současnosti obce i o Sboru dobrovolných hasičů. Najdete zde i vyhlášky OÚ. Adresa je <http://www.podbrdy.cz> (JoK)

V sobotu na Vlachovce

V sobotu 1.11. měli obyvatelé Vižiny a okolí možnost zúčastnit se zájezdu do Prahy Na Vlachovku. K tanci a poslechu zahrála dechová kapela špičkových profesionálních muzikantů z Prahy Krajanka. O kvalitách této kapely se mohlo přesvědčit všech 38 účastníků nejen z Vižiny, ale i Podbrd, Všeradic, M. Chlumce, Osovice, Lochovic a Broum. Někteří z nich nám prozradili, jak se jim Na Vlachovce líbilo. R. Brož, Všeradice: Program se nám líbil, bylo to moc hezké a příště pojedeme určitě znovu. J. Hrubý, Vižina: Cesta autobusem byla příjemná, pan řidič byl ochotný a spolehlivý. V Praze jsme byli včas, kabáty jsme si odložili do šatny a šli se posadit k rezervovanému stolu pro dobrovolné hasiče z Vižiny. Seděli jsme všichni pohromadě u dlouhého stolu. Program začal přesně v 19 hodin. V. Melounová, Broumy: Líbilo se mi, že paní majitelka Vlachovky jmenovitě přivítala náš zájezd a popřála nám příjemnou zábavu. Krajanka hrála pěkně, samé známé písničky, při kterých jsme si mohli nejen zatančit, ale i zapívat. Nálada byla výborná. M. Hrubá, Vižina: Po dlouhé době jsme měli díky hasičům příležitost si zatančovat, dobře se pobavit, pochutnat si na dobré večeři a prožít tak příjemný večer. (j)

Výlov rybníka

Čscv, Doublovice - Když jsem vidávala v televizním vysílání výlovy rybníků, toužila jsem vše spatřit na vlastní oči.

Stačilo se zmínit před kamarádem rybářem a už se jelo. V sobotu 25.10. probíhal výlov rybníku Musík v Doublovicích u Sedlčan. Museli jsme vyrazit brzy ráno a na místě jsme byli mezi prvními. Protože byl na rybníku slabý led, museli jej rybáři na loďkách nejdříve rozbít a pak odtáhnout do stran.

Začal samotný výlov. Nejdříve rybáři zatáhli sítěmi a z nich podběráky ryby sypali na pás, u kterého se úlovek třídil na kapry, tolstolobky, štiky, pstruhy a amury. Zbytek ryb padal na váhu. Z piné váhy se přesypaly na auto, které je odváželo.

U rybníka byla možnost nákupu ryb. Na břehu hrála dechová hudba, prodávaly se ryby smažené, vařil se grog a svařené víno, vše jsme ochutnali. Počasí bylo slunečné, i když mrazilo. Byl to nádherný zážitek, všem doporučuji!

Hana VESELÁ

Skončil letní čas

O tom, že ručičky posunovali naši předkové už v roce 1915, svědčí zápis v obecní kronice: „Aby pracující lid mohl si též domácí práci včas vykonat, zaveden byl úředně tzv. letní čas...vždy 1. května až do poloviny září posunuly se ručičky na hodinách o jednu hodinu kupředu. Následkem toho začal lid dříve pracovat o hodinu a večer práci o hodinu skončil dříve a mohl si tak večer práci domácí spíše vykonat. Lid ale se tím neřídil a letní čas držán byl jen v podnicích, ve školách a v úřadech. Školám letní čas neprospěl, neboť děti ráno ve škole spaly.“ (mp)

Tip na výlet

Zajímavý pohled na Brdy je nejen z naší osovské strany, ale prozkoumat je můžeme ještě z jiné části. Možná ne tak důkladně, jak bychom si představovali, ale navštívit zříceninu hradu Valdek ve výcvikovém prostoru Jince již není problém.

Nejkratší cesta vede přes Komárov do Chajoupek a kolem rybníka Zaskalák vzhůru asfaltovou silnicí. Asi po čtyřech kilometrech přímo naproti vojenským kasárnám se rozkládá hrad Valdek. Díky dobrovolným organizacím máme možnost obdivovat alespoň zbytky kdysi tak monumentálního hradu ze 13. století. Leč jeho sláva neměla dlouhé trvání. Od nejslavnější epochy Viléma Zajíce z Valdeka uplynulo jen tři sta let a stavba je uváděna jako „zámek v lese pustý, Valdek řečený“. Po zřícení vojenské střelnice v 30. letech sem přivázaly turisté asi nepřicházely, ale dnes je to možné změnit. Proto si vezměme k ruce mapu Brd a vydejme se do těchto končin, které opěvovali František Palacký. Jana REJZKOVÁ

PROVAS PŘEDSTAVUJE OBCE PODBRDSKÉHO ÚDOLÍ – NEUMĚTELY

Šemíkův náhrobní kámen zde leží od nepaměti

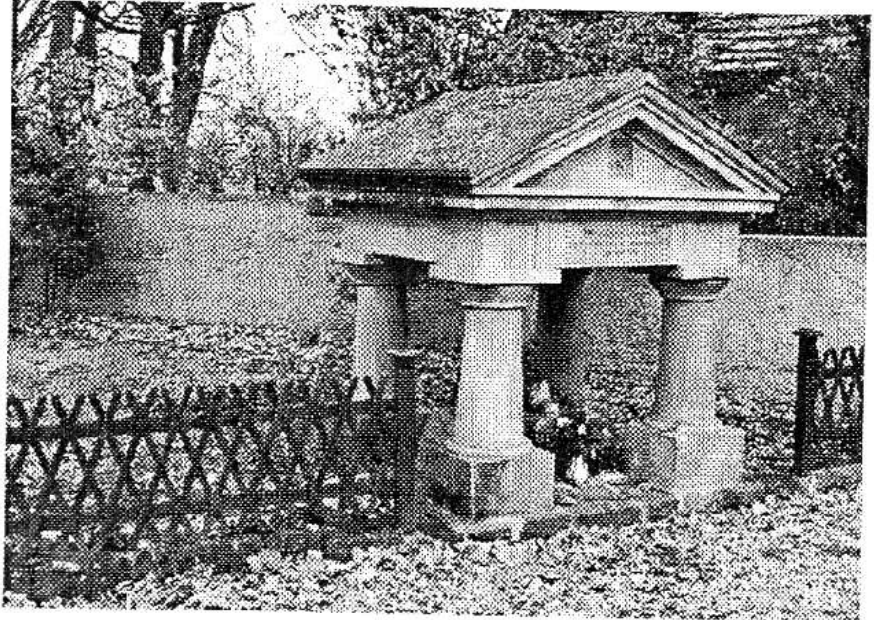
PROVAS PŘEDSTAVUJE OBCE PODBRDSKÉHO ÚDOLÍ – NEUMĚTELY

První písemné zprávy o Neumětelských existují z roku 1266, kdy zdejší tvrz patřila ke klášteru Zbraslavskému a kdy zde vládli „páni z Neumětěl“, kteří měli ve znaku jedno-rožce. Obec byla již od 14. století centrem malého slechtického zboží. Středověké Neumětely byly tehdy rozděleny na dvě části, z nichž jedna byla světským zbožím a druhá patřila klášteru ve Zbraslavi. Nejdříve tu však byli zřejmě vladykové, pocházející ze vsi Běškovice u Roudnice, píšící se s predikátem „z Neumětěl“. Prvním z nich tu byl snad již počátkem 14. století Oldřich, jistě to je však až o jeho synovi Protivovi z roku 1331. Po husitských válkách jsou zmínky o zpuslé vsi s tvrzíštěm, vesnice v dalších dobách procházela složitými majetkovými přesuny. Od roku 1545 byly Neumětely drženy jako zástava u statku Lochovice, v roce 1573 je Mikuláš Valtr z Valtršpurku odkoupil od kláštera ve Zbraslavi a tak Neumětely vyšly definitivně z církevní držby, nadále patřily ke statku Lochovice. V roce 1763 kupuje od Zdeňka Vratislava z Mitrovic na Lochovicích ves Neumětely hrabě Kaunice z Osova. Dále v roce 1820 přechází Neumětely zpět od Kauniců na Vratislava z Mitrovic, který r. 1824 „dvůr přestavěl do dnešní podoby“. Roku 1858 vypukl katastrofální požár vesnice: „...při západním větru se oheň rozšířil z čp.7: po celé jižní straně vsi, nestačil se ani vyhnat dobytek ze stájí, z domů se jen něco stáhlo vynést, spáleno bylo 35 domů dřevěných, krytých došky ze slámy. Oheň byl tak obrcovský a vítr velmi silný, že v Lážovicích stáli lidé na střechách a polévali došky vodou, aby jiskry od Neumětěl nezapálily jejich domky“. V letech 1886 – 1888 například obec stavěla silnici přes Housinu, na své náklady. Z poslední doby můžeme připomenout rok 1950, kdy bylo založeno JZD, od roku 1954 promítalo stále kino v hostinci Na Knížecí, v témže roce bylo vybudováno kluziště na farské zahradě, roku 1970 postavena nová samoobsluha, v roce 1991 byla dána do provozu nová obecní hospoda, zahajuje opět po 14 letech základní škola, v roce 1995 byl dostavěn velký sál u nové hospody „U Horymíra“, atd.

Současnost: Obec Neumětely podle posledního sčítání lidu má 509 obyvatel, z toho 258 mužů a 251 žen. V současnosti je řízená devítičlenným zastupitelstvem, v jehož čele je starosta Josef Paul, místostarostou je Václav Ka-

Obcí prochází dálková cykloturistická trasa (Praha Zbraslav–Plzeň), označená podle KČT jako č.12. Končí zde červená turistická značka pro pěši, trasa od Zdic přes les Housinu.

Marie MALINSKÁ

Pomník Šemíka, údajný Šemíkův hrob, označený přírodním balvanem, dnes překrývá pískovcový náhrobek z r. 1887, stříška na čtyřech sloupech, v průčelí s nápisem: „V Neumětelských se věřilo a věří, že zde Šemík, věrný kůň rytíře Horymíra, zakopán leží.“ Foto J. KOZÁK

čirek, dalšími zastupiteli jsou Marta Šusterová, Luděk Kuniak, Ing. Josef Záhořík, Jaroslav Černý, Antonín Míka, Vlastimil Bláha a Jaroslav Kučera.

V obci je základní škola se třemi ročníky a mateřská škola, dvě prodejny smíšeného zboží, dva hostince. Návrší s kostelem, hřbitovem, pomníkem Šemíka, protilehlou farou a starou školou tvoří historický střed obce. Zajímavá je velká obdélníková náves se zelení, rybníčky a dalšími pomníky.

Sucho odhalilo tvrz

Letošní velmi suché léto mělo za následek to, že na louce „Ve valech“ se opět po dlouhých letech objevil doklad o existenci stavby někdejšího tvrzíště. Na zelené louce za Velkým rybníkem jsou dnes k vidění zřetelné pásy sluncem a suchem spálené trávy, které tvoří obdélník uvnitř dělený dvěma příčkami. Stavba byla situována delší stranou od západu k východu. Velké sucho nám pomohlo konkrétně situovat místo někdejší tvrze. (MM)

Nové zastupitelstvo obnovilo vítání občánků

Vítání se koralo 31.10. odpoledne v sále hospody U Horymíra, kde zavládl slavnostní nálad, sál byl plný lidí a dětí. Přizván byl profesionální fotograf a rodiče si mohli vybrat, jak budou zvětšeni, dokonce i kolíbka s natehlanou zavinovačkou byla k dispozici. Celou slavnost moderovala zastupitelka Marta Šusterová, pomáhala jí účetní Helena Rathouská. Po přivítání přítomných následovalo několik básní, přednesených žáky naší školy, pak měl velmi hezký projev pan starosta Josef Paul. Následovalo defilé jednotlivých rodičů se svými dětmi, pan starosta k nim promluvil, daroval pamětní list, dostal květinu (růži), pro dítě hračku (medvídek), ještě podpis rodičů do Pamětní knihy a pak bylo fotografování. V sále, kde se shromáždili další příbuzní a větší děti, byla příjemná atmosféra. Celkem bylo pozváno k uvítání 19 dětí narozených v letech 2002 a 2003. Marie MALINSKÁ

Památkově chráněné objekty:

Pomník Šemíku – údajný Šemíkův hrob, označený přírodním balvanem, dnes překrývá pískovcový náhrobek z r. 1887, stříška na čtyřech sloupech. Pomník z pískovce byl zhotoven na náklady knížete Schwarzenberga, v lomech obce Lounína, kamenickým mistrem Velkým ze Tmaně. Pomník je v obci ve velké vážnosti, vztahují se k němu i různé pověry, např. „kdyby někdo s kamenem pohnul, stáhlo by obec velké neštěstí“ nebo „blížili se nějaké nebezpečí, varuje kámen osadníky klepáním a rachotem“.

Kostel sv. Petra a Pavla - vystavěn ve 14. století. Až do r. 1825 byl obehán příkopem u valem, kostel v Neumětelských nemá věž, tak typickou pro tento druh staveb.

Zvonice – celodřevěná, krytá šindelem, postavená nákladem hraběte Kaunice po r. 1763, až do roku 1916 zde byly tři zvony, z nich se do dnešní doby dochoval jediný s letopočtem 1637 a nápisem Vratislav z Mitrovic, na který se dnes mýlně při úmrtí občanů.

Tvrziště - jedno z panských sídel založených vlastním Neuměteli, zvané „Ve valech“, založené zřejmě koncem 14. století a zaniklé v první polovině 15. století, vlastněné zbraslavským klášte-

Marie MALINSKÁ

Památník padlých vojáků Foto J. KOZÁK

Osovští „koulaři“ reprezentovali

OSOVSŤÍ PŘÁTELE PÉTANQUE „HÁZELI“ NA TURNAJI U KARLOVÝCH VARŮ

Osov, Kolová - Díky svému zapálení pro hru a domýšlivosti, že ji již zvládají, se dva osovští přátelé pétanque rozhodli změnit sly se soupeři mimo své domovské hřiště a přihlásili se na „Open turnaj dvojic“ pétanque klubu Kolová u Karlových Varů. Po příjezdu zůstali nevěřičně koukat na zázemí místního klubu. Mezi 18 (!) pétanque hřišti se vyjímal klubovna s hospůdkou a krbem. Hráčů bylo nepočítaně, dokonce se zúčastnila i dvojice z kolébky této hry, z Francie. Ovšem ani toto nedčkávalo osováky zbavit sebevědomí. Mnohé však naznačovalo vybavení účastníků. Osovští byli jediní, kdo vlastnil tzv. tréninkové koule, sada šesti v ceně cca 1600 Kč. Sice francouzské proveniencce, značkové, ale „jen“ tréninkové. Ostatních 35 dvojic vlastnilo rovněž značkové, rovněž francouzské, avšak zápasové koule v hodnotě mnohem vyšší (někteří i s vyrytými jinými, pravděpodobně svými).

Po rozlosování do skupin s chutí nastoupili k prvnímu utkání proti jedné z domácích dvojic. Vypadalo to asi tak, jako kdyby si osovští fotbalisté domluvili utkání pro Real Madrid. Než se rozkoukali, mohli si jít dát párek. V druhém utkání odolávají o trochu déle půvabným hráčkám z Prahy a poté o trochu kratší dobu smíšenému páru ze Sokolova. Ale to už bylo jasné, že je čeká jen turnaj útěchy pro „nevěště“ ze skupin. V prvním zápase prohráli s dalšími místními 13:0. Další zápasy už byly lepší, dokázali uhrát i 6 bodů a v posledním

zápase proti dvojici, která na turnaji kromě hraní měla na starosti i grilování párků a točení piva, byli dokonce ve vedení 12:10. Vlastní chybou (vyražený košonek) ovšem o vítězství v dramatickém závěru přišli.

Pak jim zbyla již jen role diváků. Ale bylo se na co dívat. Výkony byly fantastické, umísťovali házeli na milimetry přesně ke košonku a vyra-

žeči dokázali vyrazit i devět z deseti koulí. Vskutku nádherný zážitek!

Na zpáteční cestě přemýšleli osovští o přechodu na jinou zábavu, například na „Člověče, nezlob se“, ale nakonec se rozhodli u pétanque zůstat a po letech hraní by ani čtvrtfinále na open turnaji nemuselo být utopií.

Bratři JANÍ KOVI

Osovští hasiči likvidují zbytky hořel sušiny

Foto J. KOZÁK

Odehráno

Heskov - Osov 5:2 (2:1)

Branky: Šmejkal 2x

Hráli jsme špatně, neproměnili jsme šance. Heskov je na druhém místě v tabulce.

Karlštejn B - Osov 3:0

Bylo to nejhorší utkání, které jsme hráli. „Prostě to nešlo,“ říká Karel Procházka.

Osov - Mořina 9:1 (3:0)

Branky: Šmejkal 3x, Hošťálek Jan 2x, Veselý, Plicka, Procházka Petr, Vcířšek

Předposlední Mořina s odpovídajícím výkonem a osovští s plnou formou (JoK)

Vižina - Drozdov 1:0

Vižinští fotbalisté, motivováni posunem v tabulce z nelichotivé poslední přičky na

předposlední paradoxně po prohře z domácího utkání se Bzovou B, předvedli po delší době dobrý výkon, který završili vítězným gólem v prvním poločase. V tomto posvícenském, mistrovském a velmi slušném zápase si zaslouží pochvalu nejen domácí hráči, ale také fotbalisté Drozdova a v neposlední řadě i rozhodčí tohoto utkání pan J. Pos ml.

Zaječov - Vižina 3:1

(Jf)

Cembrit Beroun - Všeradice A 0:1 (0:0)

Branky: Linhart

Ve vyrovnaném utkání jsme vítězný gól vstřelili my.

Všeradice A - Karlštejn 2:0 (1:0)

Branky: Eliášek, S. Šebek

Výbornou defenzivou jsme soupeře nepustili do šancí a díky tomu jsme získali body

Všeradice A - SKP Beroun 1:2 (0:2)

Branky: S. Šebek

Hosté udrželi tři body, ale domácí měli obrovský tlak ve druhém poločase.

Tetín - Všeradice A 1:0 (0:0)

Nevyužitě šance Všeradice hodně mrzely, neboť tři minuty před koncem inkasovali z ojedinelého protiútoku.

Všeradice A - Zdice A 1:3 (1:0)

Branky: R. Mackovič

Šťastná výhra hostů

Pavel JAKOUBEK

FRANTA A JEHO ÚLOVEK (4)

Píše a kreslí J. Bolina © 2003

